

Το μεγαλείο της Πίστεως

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Μαρωνείας και Κομοτηνής

Το μήνυμά του για την Κυριακή Δ' Ματθαίου εξέδωσε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαρωνείας και Κομοτηνής κ. Παντελεήμων όπου τονίζει μεταξύ άλλων ότι “οί άμαρτωλοί πού συναισθάνονται τή γύμνια τους δέχονται τήν σωστική χάρη τοῦ Θεοῦ πολύ πιό εύκολα από τούς εύσεβεῖς”.

Αναλυτικά το μήνυμα:

Ένα συγκινητικό περιστατικό μᾶς περιγράφει τό σημερινό εὐαγγελικό ανάγνωσμα. Ένας Ρωμαῖος άξιωματικός ἤρθε νά παρακαλέσει τόν Χριστό νά θεραπεύσει τόν δοῦλο του πού ἦταν παράλυτος. Κάνουν συγκλονιστική έντύπωση τά λόγια τοῦ έκατόνταρχου, όταν ὁ Κύριος τοῦ λέει ὅτι θά πάει στό σπίτι του: «Κύριε, δέν εἶμαι άξιος νά σέ δεχτώ στό σπίτι μου, πές ὅμως μόνο ένα λόγο καί θά γιατρευτεῖ ὁ

δοῦλος μου».

Νά τό πρῶτο βῆμα τῆς λυτρώσεως: ἡ συναίσθηση τῆς ἀναξιότητος, τό ξεγύμνωμα τοῦ ἑαυτοῦ μας ἀπό ὅλα τὰ ὀχυρά πού χτίζουμε συνήθως γιά νά σταθοῦμε μέ πολλές ἀξιώσεις μέσα στήν ζωή, νά δείξουμε στούς ἄλλους τήν δύναμή μας, νά πείσουμε γιά τήν ὑπεροχή μας.

Καί ὅλα αὐτά τὰ ὀχυρά ὅχι μόνο μᾶς κάνουν νά συμπεριφερόμαστε διαφορετικά ἀπ' ὅτι εἴμαστε στήν πραγματικότητα, ἀλλά ἐμποδίζουν τήν πραγματική ἐπικοινωνία μας μέ τόν Θεό καί τούς ἀνθρώπους. Δημιουργοῦν αὐταπάτες πού ἀποβαίνουν πολλές φορές ὀλέθριες.

Τό δεύτερο βῆμα εἶναι ἡ μεγάλη πίστη τοῦ ἑκατόνταρχου, πού προκαλεῖ τό θαυμασμό τοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος λέει ὅτι «θά ἔρθουν πολλοί ἀπό τήν ἀνατολή καί δύση καί θά καθίσουν μαζί μέ τόν Ἀβραάμ καί τόν Ἰσαάκ καί τόν Ἰακώβ στό τραπέζι τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν, ἐνώ οἱ κληρονόμοι τῆς βασιλείας θά πεταχτοῦν ἔξω στό σκοτάδι». Ἡ προειδοποίηση τοῦ Χριστοῦ εἶναι σκληρή ἀλλά καί κατηγορηματική καί δέν ἀπευθύνεται μόνο στούς ἰσραηλίτες ἀλλά καί σέ κάθε χριστιανό πού ἔχει τήν ψευδή βεβαιότητα τῆς πνευματικῆς αὐτάρκειας.

Εἶναι τρομερή ἡ ἀντιστροφή τῶν πραγμάτων, τήν ὁποία προαναγγέλει τό Εὐαγγέλιο μέ τούς παραπάνω λόγους τοῦ Κυρίου. Εἶναι τραγικό νά ζοῦμε μέ τήν αὐτάρεσκη βεβαιότητα τῆς πνευματικῆς αὐτάρκειας τοῦ τέλειου πνευματικοῦ ἀνθρώπου, νά κρίνουμε τούς ἄλλους, νά περιγράφουμε τίς μελλοντικές τιμωρίες τῶν ἁμαρτωλῶν καί συγχρόνως νά λησμονοῦμε ὅτι ὅλοι οἱ ἄνθρωποι βρισκόμαστε κάτω ἀπό τήν κρίση τοῦ Θεοῦ καί, τό σπουδαιότερο, ὅτι ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ἔχουμε ἀνάγκη τῆς λυτρώσεως πού προσφέρει ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ.

Οἱ ἁμαρτωλοί πού συναισθάνονται τή γύμνια τους δέχονται τήν σωστική χάρη τοῦ Θεοῦ πολύ πιό εὐκόλα ἀπό τούς εὐσεβεῖς πού δημιούργησαν τεῖχος ἀνάμεσα στόν ἑαυτό τους καί τήν πραγματικότητα. Ἡ συζήτηση τοῦ Χριστοῦ μέ τόν ἑκατόνταρχο εἶναι ἀποκαλυπτική γιά ὅλους τούς Χριστιανούς κάθε ἐποχῆς, ὅχι μόνο ἐξ ἀφορμῆς τῆς προειδοποιητικῆς σημασίας πού ἔχουν τὰ λόγια Του, ἀλλά καί γιά τήν ὑποδειγματική αὐτοσυναίσθηση τῆς ἀναξιότητος πού ἐκφράζει ἡ ὁμολογία τοῦ ρωμαίου ἀξιωματικοῦ: «Κύριε, δέν εἶμαι ἄξιος νά σέ δεχτῶ στό σπίτι μου».